

صنایع دستی و گردشگری چابهار در انتظار جهانی شدن

دو شهرستان چابهار و کنارک با دارا بودن ۳۰۰ کیلومتر نوار ساحلی از زرآباد تا گوآتر، میانگین دمای سالیانه ۳۶ درجه سانتیگراد و بیش از ۲۰۰ نقطه تفریحی، تاریخی، سیاحتی، پدیده های جغرافیایی مانند گل فشان، آب فشان، کوههای مینیاتوری، تالاب صورتی، سواحل صخره ای و خزه ای و همچنین ظرفیت صنایع دستی و غذاهای سنتی سالانه بسته به فصول مختلف سال گردشگران و مسافران زیادی از اقصی نقاط کشور و حتی خارج از کشور این دو شهرستان را بعنوان مقصد سفر خود انتخاب می کنند.

ضرورت های چگونگی حضور چابهار در بازارهای داخلی و خارجی

پیش قراول دستیابی به بازارهای داخلی و خارجی در بخش های صنایع دستی و گردشگری به عنوان دو جذابیت چابهار نیازمند تدوین سند راهبردی توسعه صنایع دستی و گردشگری به صورت کارشناسی مبتنی بر فرهنگ و اقتصاد می تواند راهگشای توسعه پایدار با هدف اقتصادی و سودآوری این دو بخش باشد.

در روزهای اخیر "حمیدرضاش جوانی" از اساتید دانشگاه و پژوهشگر اقتصاد و فرهنگ به دعوت سازمان منطقه آزاد چابهار تحقیقات و مطالعات میدانی خود را در بخش های گردشگری و صنایع دستی آغاز نموده است تا سند راهبردی توسعه صنایع دستی و گردشگری چابهار را تدوین نماید.

برگزاری نشست های تخصصی با صنعتگران، متصدیان مراکز اقامتی، پذیرایی و تورلیدران

پس از برگزاری سه نشست تخصصی جداگانه با حضور مدیرگردشگری سازمان منطقه آزاد چابهار، صنعتگران، متصدیان مراکز اقامتی، پذیرایی و تورلیدران تنگناها و مشکلات آنان مطرح تا در این سند راهبردی مهم به منظور مرتفع کردن آنان گنجانده شوند.

تنگناها و مشکلات صنایع دستی و گردشگری چابهار از منظر متولیان امر

پس از سه نشست تخصصی متولیان عرصه صنایع دستی و گردشگری به مشکلات و تنگناهای خود پرداختند که مهم ترین آنها به شرح ذیل می باشند:

- عدم نشان تجارتي واحد برای صنایع دستی
- ناشناخته بودن چابهار و نیاز به تبلیغات بیشتر در رسانه ها
- گرانی هزینه های سفر به چابهار
- کمبود پرواز از مراکز استان ها به چابهار
- عدم اطلاع رسانی برای حضور صنایع دستی و گردشگری در نمایشگاههای داخلی و خارجی
- نامتوازن بودن قیمت تمام شده صنایع دستی از تولید تا عرضه
- ناشناخته بودن سوزن دوزی در بازارهای داخلی
- ورود غیرقانونی برخی از بنگاههای املاکی برای سرویس دهی مسافران و گردشگران ورودی به چابهار

